

мъ, ѿпредлѣжимъ вкъсъ като предисловіе иѣ-
ки стаіжалы прѣдъ нѣго иѣщѣ.

Изъ наї-напрѣдъ иѣбрѣнныи Ежій народа Изра-
ильтанн-тѣ, като се умножихъ въ дванайси пле-
мена ѿ дванайси-тѣ Израилеви сынове, сички-тѣ
вѣхъ нераздѣлино, дѣржѧхъ се иѣзедно и єдноск-
вѣтно, упразднивахъ се ѿ єдинъ прѣводѣтель,
като начнѣмъ ѿ Мойсеа, Іисуса Навина и дрѹги-тѣ
Израилски сѣдници, до Царя Дѣда и Со-
ломона. Послѣ Соломонова сына, Ребоама, като
наслѣди отца си въ царствѣ-то, младъ ѿ вѣ-
ше, не прїемаше десбрыи съвѣтъ на разумни-тѣ
старѣйшини, но слышаше разбрашенны-тѣ и по-
дѣбны-тѣ си млады враснѣцы. По тѣхъ съвѣтъ
той налагаше иѣзѣшие дѣланье и тѣжкы рѣ-
боты на Израилскыи народа, и го накаѣваше съ
несносни рѣны и генѣи: Затѣй народа искаше
слѹчай да се иѣбави ѿ нѣго. Тогаъ дѣсетъ-тѣ
Израилевы племена по тзи причине ѿтргнѣхъ-
се ѿ нѣго, и си иѣбрахъ дрѹги Царь на иаме
Геровоамъ.

Този Геровоамъ бѣ по-напрѣду Соломоновъ слѹ-
гѣ, когото Соломонъ за иѣкомъ-си винѣ ѿшеше да
го ѿбіе: но той побѣгнѣ въ Египетъ, и престоял
тамъ до като умре Соломонъ. Послѣ Соломонъ